

1859 aug. 10. / 990.
R 513

Edes barátom! Már nem is akarodrit leveles
írni hozzáed, amin utógyondolásban: hogy
hinek megünk! Pedig az igazas meg-
vallva: oly távol-allunk töle mint az eg-
a földiöl! Beh hamar megbaklásszon! bi-
Tönyorsan így kiállass fel; nem vagy van!
hanem vagy van: hogy pénz nincs! Ig-
azból ezz. Elhatároztuk: hogy megünk; re-
signálunk magunkat az a rész elkerülésre
kíván töltet megcsinálni; beszél nem va-
gyunk, s íme Heckenass, ki jön és ki tar-
tósan valna fizetni: mai napig se adott
egy fillér is. Már irsam neki eszmerű,
szemmi válluk! Ha sehol előírt menetekben
ere az igazból kört el. Lámos fatadalis, látod
pénz pedig barátom, itt nem kremlek,
a termény nem kell kerülni, a gabona 6,-
a rabsz 4 rt., a csirke 20. — Ez is tü-
dőn a præstárius is Júlia-nak, hogy leg-

alább er menjen, ha mi nem mehetünk. Csak
megír nagyon ne olvasgassa, mert még valami
papné len belőle! Mihelyt jöhet a földi
állapotunk: aronvalók tudósítanak.

Vörbőn kölönök más egyébrol is. Tu-
dod-e, hogy eni jelentős misada bolondágban
tööm a fejeme? Ha a barátom, minden-
re rávezetik az embereket, minis Kulins a papo-
lára! Toldy ei Karinthy rám eset: hogy de
de hirány reggeli volna arra a Karinthy ünnepély-
re valami verset nem írní! arra köszönheteg!
Mi lenne belőle: ha nem leunétek alkalmatossá-
sáktól! Saj, saj, saj, En éredek min
trepéni meghaladtam, aki is láson hozz igarsá-
guk volt, mert az öreg Karinthy családjában
derék ember, „hiv é Nagy vala” (most e
rébra versét olvasgatom). De nedem se ná-
ló már er a historia, pers: nedem se, bármi
rekesz rébranak), s nem tudom: len-e be-
lőle valami! már ma aug 10re van;

nem tagadom: hogy fizálham öröme va-
lania, de idén kifájta tüdőműve párnáj
alatt végre jutnom. Pedig eni van egy
könnyiséges hosszúrágú verset írni, egyebek
semmin. Legalább mondanam Toldyernak:
hírem írjam!

Karolyi Gábor ei Lérai Erdélyben
Köröbnak; nem irigyben erre a mulatságos
neműt, ebben az afrikai hőrégen. Ilyen
nagy a besegetésreldő és halálorás; végül
puffiz, különösen kegyű rész gyermekes
Sójin. Nérem mindenki reagáljon! eri;
vigassaláj, allyn, milyen a fogánya!

Teleszám volt egr terei ideig
a földökben; harmincet rette. Emlegettet a ked-
ves konzervatorom, hogy: ha itt volna! bár itt
volna! Ti, nyug lepsek mi rettentő! Noda
személyük. Most pedig idén telesek, tiszt-
kink, csíkolunk minden kölcsönéssel.

Hauva, minnen
1859.

Károly
Marka. 3

er ene meddelse verdt indgået mit
en rige af hæderne givet til den, hvilke
oppførte er idet værterne også. Den
sætte hermed et stort opmærksomhed og
dankbarheds udtalende til disse: hvilket
meddeles her i et af de

opgaverne om hvilken mit Dankbarheden
er udpræget indtil nu ikke blit
indbettede. Inden jeg videre er
vælkommet til meddelende ind
og nærmere vid om mit meddelende
og opgaverne og hvad mulig idet
meddelende er ved meddelende.

Inde er det ved meddelende
at der længere er det nævnt med
at der ikke er en eneste koncern der
dokt. danner i det givet til dem
meddelende alle værterne blidt
meddelende. Dertil har

2000 værterne